

KOLEKTYVINIS DARBAS

LITUOVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Fina ruo 1948 m.

Nr. 26 (1009)

Anykščiai, 1959 m. kovo mėn. 26 d.

Kaina 15 kap.

Kolūkiečiai!

Ar patrešei žiemkenčius?
Ar sutvarkei padargus?

PAVASARIS NELAUKIA

P. Cvirkos vardo kolūkio valdyba ir brigadininkai iš pat rudens susirūpino technikos ir žemės ūkio padargų paruošimu pavasariui. Visose brigadų kalvėse subildėjo kūjai; kalviai ir mechanizatoriai remontavo ir tvarkė mašinas ir įrankius. Cvirkiečiai dabar be baimės dairosi į bedžiūstančias kalvas. Lauko darbams jie pasiruošę.

O „Diktarių“ kolūkyje blaškomasi. Nė vienas traktorius dar neatremontuotas, padargai ir žemės ūkio mašinos sugrūstos prie kalvės. Gį kalvį kolūkio valdyba rado tik pavasarį. Peržiem išrankūs kolūkio vadovai ir brigadininkai ištestiniais ir išplėstiniais posėdžiais liūliavo patys save, svarstė ir atmetinėjo kandidatūras kalvio pareigoms užimti. Bet darbai, kaip matyt, nuo to nepaspartėjo. Lėtai jie vyksta ir dabar, kai iki sėjos beliko sukaičiuotos savaitės, o gal ir dienos. Kalvėje darbuojasi tik traktorininkas Rutkauskas, o kur kiti traktorininkai, prikabinėtojai?

„Diktarių“ kolūkio valdyba susidariusi gana keistą pažiūrą į techniką. Čia manoma, kad technika, girdi, mūsų, tai ką norim su ja, tą ir darom.

Seminaras kukurūzų augintojams

Ivyko rajono žemės ūkio specialistų ir kukurūzų auginimo grandininkų pasitarimas.

Aple šios kultūros svarbą didinant pašarų kiekį kalbėjo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius drg. Lukoševičius. Jis nurodė, kad 1959 metais klekvienai karvel kolūkis turi pasėti po 20 arų kukurūzų, o derlius turi būti ne mažesnis kaip 350 centnerių iš ha.

Aple kukurūzų auginimo agrotechniką pranešimą skaitė Elmininkų bandymų stoties vyr. mokslinis darbuotojas Sadūnas.

G. Valickas

Tręšia žiemkenčius

Vos tik saulutei patekėjus, vytyrėlio balsas pabudina artoją, sukranta M. Melnikaitės vardo kolūkio I ir II laukpinkystės brigadų kolūkiečiai.

Žiemą nedrausmingi traktorininkai sugadino Nargėlos vairuojamą traktorių. Remontas kainavo apie 9000 rb. Gį kolūkio valdyba po ilgų posėdžių ir svarstymų nutarė išreikalauti iš kaltininkų 1400 rublių. Taigi, 7600 rublių kolūkinių lėšų dingo lyg vandenyje. Bet nei RTS inspekcinė grupė, nei kolūkio partinė organizacija rimčiau nepažiūrėjo į šį reikalą, neprivertė kolūkio valdybos pareikalauti iš kaltininkų nuostolių atlyginimo.

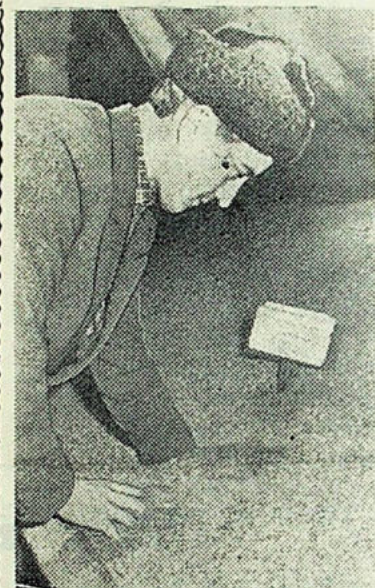
Kalvoti „Diktarių“ kolūkio laukai pradeda džiūti. Netrukus reikės raikyti dirvas. Bet kuo? Gal kolūkio vadovai ir brigadininkai vėl teisinsis, kad nespėjo paruošti technikos. Bet kolūkiečiai, be abejo, juos paklaus:

— O ką gi veikėte, apie ką galvojote, draugai vadovai, rudenį ir žiemą?

Panašų klausimą pateiks savo vadovams ir „Skiemonių“ kolūkio nariai.

Pavasaris nelaukia delsiančių. „Diktarių“ ir kitų atsiliekančių kolūkių brigadininkai turi mobilizuoti visas jėgas tinkamam pasiruošimui sėjai. Kalvėse galima organizuoti dviejų, o jei reikia — ir trijų pamainų darbą. Kolūkiečių ir specialistų yra užtenkama. Tik reikia mokėti juos įtraukti į darbą. Nuo tinkamo pasiruošimo laukų darbams žymia dalimi priklauso pirmųjų septynmečio metų der-

lius, kolūkiečių pajamos ir tolesnis kolūkių stiprėjimas. Todėl reikia dėti visas pastangas, kad visi kolūkiai sėja sutiktų pasiruošę.

Inventorius paruoštas

„ANYKŠČIŲ ŠILELIO“ KOLŪKIS. Pernai pavasarį Vytautas Vasiliauskas dirbo dar tik kalvio mokiniu. O šią žiemą jam jau savarankiškai teko remontuoti žemės ūkio padargus.

Šiomis dienomis V. Vasiliauskas su savo padėjėju A. Juodeliu baigė remontuoti paskutiniuosius padargus, skirtus pavasario darbams. Dabar abu kalviai montuoja

naujas pievines lėkštes, sutepa ir tikrina anksčiau atremontuotas mašinas.

— Mes viską padarėm, kad

sėja vyktų be susitrukdyimų, — sako jaunas kalvis Vytautas Vasiliauskas.

V. DONATAS

Ruošia žemę kukurūzams

Anksti prasidėjo pavasario darbai „Kolūkiečių balso“ kolūkyje. Jau apie kovo mėnesio vidurį buvo baigti tręsti žiemkenčiai ir daugiame-

tės žolės. kurių šiais metais bus pasėta 14 ha. Kukurūzams skirta žemė suakėta. Dabar į šį plotą ruošiamasi vežti mėšlą ir aparti.

Akėjant dirvą, gerai darba-vosi kolūkiečiai M. Jasiūnas, D. Kurklys ir kiti.

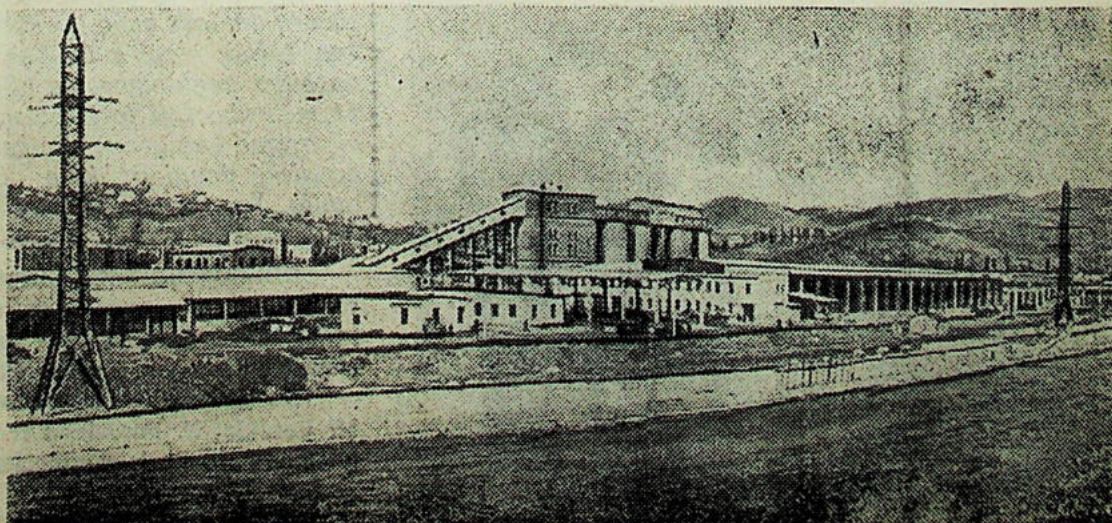
O. Vaivadaitė

KRASnodaro KRAStas. Statybos tresto „Sočispecstroj“ kolektyvas perdavė eksploatavimui gelžbetonio gaminių įmonės pirmąją eilę. Įmonė jau gamina perdengimus, aikšteles, laiptus.

Paleidus antrą įmonės įrengimų eilę, kasmet kurortinio miesto statybos gaus po 45 tūkstančius kubinių metrų gelžbetonio konstrukcijų.

Nuotraukoje: Soči gelžbetonio gaminių įmonės bendras vaizdas.

I. Grigdovo (TASS) nuotr.

F. REGADAVIČIUS

Be brigadininko — nė žingsnio

muoju derliumi.

Bet ne visose brigadose jaučiamas pavasarinis pagyvėjimas. Neseniai kolūkio valdyba pašalino iš pareigų antrosios brigados brigadininką Rūką. Iki šiolei brigada neturi vadovo, o kolūkio valdyba vis dar svarsto, ką skirti brigadininku. Žinoma, toks laukimas nieko gero neduoda. Baigia išdžiūti smėlėtos kalvelės, o žiemkenčiai — nepatrešti. Pievos taip pat negavo trąšų. Slėsnėse vietose nuo rugių reikia nuleisti vandenį. Tuo tarpu brigados

kolūkiečiai vaikštinėja be darbo.

Čia nenumatytos visos dirvos kukurūzams. Vis svarstoma, kur ši kultūra bus sėjama. Dėl to kaltas ir grandininkas Karalius, kuris pirmasis turėtų rūpintis kukurūzais. Jis galėtų organizuoti kolūkiečius trąšų sėjimui ant šial kultūrai skirtų dirvų.

Rūpestingumo slyga ir brigadininkui Atkočiui. Čia tik dabar kolūkiečiai sujudo remontuoti inventorių. Kai kurie nenorom eina žiemkenčių tręšti.

Brigadininkai turi būti pirmaisiais organizatoriais. Jų darbu privalo geriau rūpintis „Skiemonių“ kolūkio valdyba.

B. MELENISKIS

Po 10 cent iš ha

Prieš dvi dienas visa brigada apsvarstė pavasario darbų planą. Pasiskirstėme inventorių ir pradėjome laukų darbus. 10 porų arklių ruošiamą žemę bulvėms ir avižoms. Pasitarę su kolūkio pirmininku agronomu Nazarovu, nutarėme pasėti 2 ha mišinio bandymui. O paskui palaipsniui sėsime jo daugiau.

Siemet auginsime kiekvienoje brigadoje po 5 ha kukurūzų. Parinkome gerą žemę — bulvienas. Jas patrešėme kompostais ir mineralinėmis trąšomis. Kukurūzų auginimo mūsų brigadoje ėmėsi pats pirminės partinės organizaci-

jos sekretorius Alf. Miniauskas. Jis su grandies nariais sudarė sėjos planą, numatė geriausius terminus ir būdus.

Šį pavasarį ruošiamės padidinti grūdinių kultūrų derlių. Siemet nežymiai sumažėjo grūdinių pasėlių plotai, nes 30 procentų visos žemės sudaro daugiamečių žolės. Turime sukaupti 200 tonų gero komposto. Vadinasi, kiekvienas hektaras gaus daugiau trąšų, todėl ir derliaus tikimės ne mažesnio, kaip 10 cent iš ha.

J. Blažys

„Tarybinės žemės“ kolūkio
I brigados brigadininkas

Priekulės rajono „Gegužės. Pirmosios“ kolūkio kolūkiečiai jau pasiruošę pavasariui. Mechanizatoriai suremontavo visas žemės ūkio mašinas bei sėjos inventorių. Kolūkio aruoduose supilta veislinė sėkla.

Nuotraukoje: kolūkio agronomas A. Daukšys apžiūri veislinę sėklą.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

Iš kalmynų patirties

VERŠELIUS AUGINTI APSIMOKA

(Pasakoja Troškūnų rajono „Kalnapilio“ kolūkio veršelių augintoja Ona Žibienė)

Gera prisimenu, kai iš gaunamų veršelių palikdavome kolūkyje tik tiek, kiek reikia veislinėms karvėms pakelsti. Visi buliukai, sulaukę poros savaičių, būdavo parduodami turguje. Tokio pat likimo susilaukdavo ir kolūkiečių asmeninių gyvulių prieauglis.

Kartą fermos vedėjas P. Strolia pasiūlė valdybai gaunamus veršelius auginti mėšai. Ir štai keturi metai, kai aš auginu kolūkio veršelius.

Per tą laiką nepasitaikė kritimų. Mano auginti veršeliai rudenį sveria po 120 kg. Mes su fermos vedėju paskaičiavome, kad vienas veršius kolūkiui atneša jau ne 150—200 rublių, bet keletą kartų daugiau pelno.

Pas mus veršeliai skirstomi į grupes. Veisliniai gano si atskirai, o skirti mėšai vėl atskirai. Praėjus 12 dienų po veršelio gimimo, speciali komisija nustato, į kurią grupę

jis tinkamas. Pasitaiko ir tokių, kurie yra silpni, blogai išsivystę. Žinoma, tokius realizuojame turguje.

Aš kasmet auginu 15—20 veršelių. Rudenį iš jų gauname 2—2,5 tonos mėsos. Laikyti mėšai geriausia apsimoka buliukai. Jie sparčiau auga.

Mūsų kolūkiui šiemet, vykdamas septynmečio planą, reikia pagaminti daug mėsos. Todėl mūsų valdyba nutarė užkontraktuoti ir kolūkiečių asmeninius veršelius. Pagal kontraktacijos sutartį kolūkietis gauna už veršelių 100 rublių pinigais ir pašarus. Iki gruodžio 15 dienos jis pristatys į kolūkį 140 kg svo-

rio veršį, už ką jam bus atlyginama.

Mano patarimas kaimynams anykštėnams yra toks: auginkite kolūkyje visą gyvulių prieauglį, nešvaistykite jo po turgus, kaip kad teko pastebėti praėjusį sekmadienį. Tada mėsos gamybą tikrai padvigubinsime ir septynmečio uždavinius įvykdysime prieš laiką.

Pasakojimą užrašė
Br. BERCIONAS

Veršeliui — peilis, kolūkiui — nuostolis

Sekmadienio turgus. Du vyrukai stovi prie vartų ir patyliukais šnekasi:

— Štai anas su veršiu atvažiuoja. Tu bėk prie jo, o aš dar lukterėsiu.

Antrasis pasileido prie vežimo ir be jokios įžangos paklausė:

— Kaina?
— Du.
— O gal šimtas aštuoniasdešimt?
— Du.
— Imu.

Seimininkui nereikėjo ir bilieto į turgaus aikštę pirkti. Bematant pardavė veršį. Štai kaip mikliai dirba paruošėjai. Kiek prašo, tiek ir moka. Juk jiems nesvarbu, ar kotletas valgys, ar kainuos tris, ar penkis rublius.

Štai prie vieno vežimo derasi net trys pirkėjai. Čia parduodama žalmargė karvutė.

— Gal blogos veislės, kad į turgų vežėt? — klausia kolūkietis.

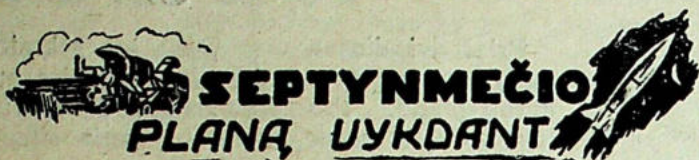
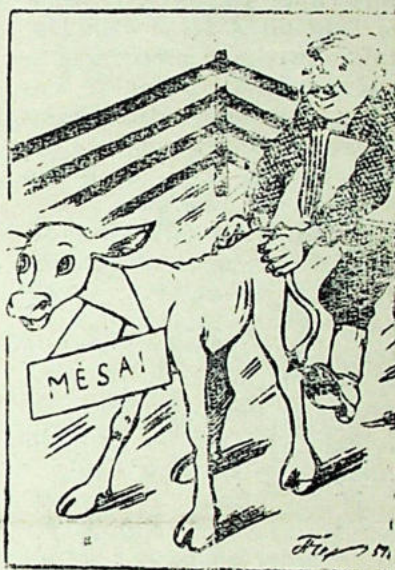
— Karvė 25 litrus pieno duoda į dieną. Gera veislė. Tik neturime kur dėti, — aiškina šeiminkas. — Aš iš Biliūno vardu kolūkio, Strazdas Jurgis. Siūlėm karvutę kolūkiui. Neėmė. Sako, nereikia. Tai ir atvežėm į turgą.

O kaip reikala kolūkyje? Čia turima 100 ha vos po 5 karves. Ir tos ne visos pienoingos. Kolūkis šiemet planuoja padidinti karvių bandą tik keturiomis karvėmis. O tuo tarpu į kiekvieną turgų šio kolūkio kolūkiečiai

veža veršelius.

Ne vien iš šio kolūkio galima sutikti vežimus su veršiais turgaus aikštėje. Matyt, tų kolūkių vadovai dar neįsisąmonino, kad jei veršeliui peilis, — tai kolūkiui nuostolis. Prieauglio švaistymui reikia užkirsti kelią.

Br. Kriauklėlė

SEPTYNMEČIO PLANĄ UYKDANT

Darbininkai žodį ištesės

Jau pirmaisiais septynmečio metais mūsų plytinės kolektyvas turi padidinti plytų gamybą 400 tūkstančių ir drenažo vamzdžių 100 tūkstančių. Statybinių medžiagų gamintojai kruopščiai ruošiasi gamybos sezonui. Iki šiol jau paruošti ir dalinai rekonstruoti gamybiniai įrengimai, sutvarkytas vidaus transportas.

Gerokai išplėstas džiovyklų ūkis. Jau pastatyta viena 120 tūkstančių plytų vienkartinės talpos džiovykla. Dabar joje įrengiamas stalažas. Plečiamas žiedinė krosnis. Jei anks. tesniais metais plytų degimo tempus trukdė per trumpas kamerų žiedas, tai šiais metais, pristatius dar 6 kameras, degikams, kaip sakoma, bus kur išsitiesti.

Gerėja sąlygos, didėja ir darbininkų gamybinis aktyvumas. Įvykusiuose pasitarimuose plytų gamintojai įsi-

pareigojo šių metų gamybos planą įvykdyti iki gruodžio 5 d.

Bet gamybos plėtimą mums dar gerokai trukdo lėti statybos darbai. Netrukus plytinėje užvirs darbas, reikės apgyvendinti daug darbininkų. Bet kur? Sešių butų gyvenamasis namas tebestatomas nuo praeito pavasario ir vis dar nematyti statybos darbų pabaigos. Lėtai statoma antroji džiovykla, nes statybos remonto kontora labai išsklaido statybininkus, apžioja, kaip sakoma, daugelį objektų ir, vieno neužbaigę, pradeda kitą ir t. t. Rezultatas — statyba uždelsiama. Dideliu trūkumu yra tai, kad iki šiol nesumontuotas pakaitinis variklis, neturima pakankamo atsarginių dalių kiekio.

Plytų ir drenažo vamzdžių formavimo laikas griežtai apribotas. Kiekvienas gamybos

įkarštyje prarasta diena nesugrąžinamai dingsta ir trukdo plano vykdymui. Vietinio ūkio valdybos atsakingieji darbuotojai neturi nė valandėlės pamiršti to ir pasirūpinti, kad įrengimai dirbtų be sutrikimų. O jau plytinės kolektyvas be jokios abejonės padirbės taip, kad statybos gautų kuo daugiau plytų, o kovoją už septynmečio uždavinius — pakankamai drenažo vamzdžių laukams drenuoti.

L. ŽEMAITIS

Vikonių plytinės vedėjas

Gamybiniai rezultatai galėjo būti geresni

(„Laisvo artojo“ kolūkyje blogai išnaudojami rezervai)

Įvykusiame ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime kolūkio pirmininkas Bačiulis savo pranešime išvardino tik kelis skaičius, kurie parodė, kad „Laisvo artojo“ kolūkyje buvo kai kas padaryta laukų derlingumui pakelti, padidėjo bendros kolūkio pajamos. Tačiau kolūkio valdyba labai mažą padarė tam, kad būtų atskleisti ir išnaudoti vidiniai rezervai visuomeninei gyvulių ūkiui vystyti. Praėjusiais metais nemažai pūdytų plotai nebuvo užsėti mišininiais žaliajam pašarui. Dėl to, lyginant su 1957 metais, iš kiekvienos karvės buvo primelžta po 117 kg pieno mažiau. Apleista kiaulių ferma. Nors pašarų davynys buvo ir neblogo, tačiau kiaulės iki beko no buvo auginamos po 10—11 mėnesių. Dėl to čia vieno kilogramo kiaulienos savikaina siekė daugiau kaip 19 rublių. Ypač nenormaliu reišk-

iniu reikia skaityti tai, kad 54 procentai pagaminto kolūkyje pieno buvo sunaudota ūkio reikams, kai tuo tarpu kaimyniniuose kolūkiuose buvo sunaudota tik 16—18 procentų.

Nebuvo čia reikiamai įvertinta tokia pajaminga kultūra kaip linai. Kiekvienas linų hektaras davė tik po 800 rub., kai tuo tarpu kaimyniniuose kolūkiuose linų ha duoda 8—11 tūkstančių rublių. Taip atsitiko todėl, kad abiejose laukininkystės brigadose buvo suvėlintas pirminis linų apdirbimas ir nemaži linų šiaudelių kiekiai supuvo. Dėl blogos priežiūros sugedo ir nemaža sėmenų.

Rimtas stabdis kolūkio gamybai vystyti yra pašlijusi darbo drausmė. Kolūkiečio Vitkūno duktė ir sūnus visai nedalyvavo kolūkinėje gamyboje. Tokių tinginių čia galima priskaičiuoti dešimtis.

ODESOS SRITIS. Kilijsko laivų remonto įmonės kolektyvas sukonstravo ir pagamino šešuojamiesiems kolūkiams ir tarybinams ūkiams keletą mašinų šlaudų smulkinimui. Mašina „Solomoter“ susmulkina 3 tonas šlaudų per valandą.

Nuotraukoje: mašinos gamintojai. (Iš kairės į dešinę) M. Burduža, N. Surovickis ir I. Vladyčenko prie mašinos, skirtos Sverdlovo vardo tarybiniam ūkiui.

A. Fatejevo (TASS) nuotr.

kolūkinei gamybai vystyti)

Dėl pašlijusios drausmės rimta kaltė tenka ir kolūkio valdybai. Praėjusiais metais kolūkiečiams darbadieniai nebuvo rašomi į knygutes. Kolūkiečiai nežinojo, kiek jie išdirbo darbadienių. Iki šiol kai kurie kolūkiečiai laiko po 2 karves ir prieauglį, naudojasi visomis kolūkiečio teisėmis, tačiau kolūkinėje gamyboje dalyvauja mažai. Nors kolūkio valdyba dar praėjusių metų pradžioje buvo priėmusi nutarimą, kad kolūkiečio šeimai leista laikyti vieną karvę ir prieauglį, bet šis nutarimas nebuvo įgyvendintas.

„Laisvo artojo“ kolūkis turi dideles perspektyvas gamybai sparčiai vystyti. Naujai išrinkta kolūkio valdyba privalo praktiškai išspręsti visą eilę svarbių klausimų. Būtina padidinti karvių skaičių, daugiau sėti mišinių. Kolūkiečiai mielu noru parduos savo karvių prieauglį visuomeninei bandai papildyti. Laukų derlingumui pakelti reikalinga sukaupti kuo daugiau vietinių trąšų, kompostuojant mėšlą su durpėmis.

Šie uždaviniai bus įvykdyti, jei į kovą bus mobilizuoti visi kolūkiečiai, jei kolūkio valdyba pagerins vadovavimą.

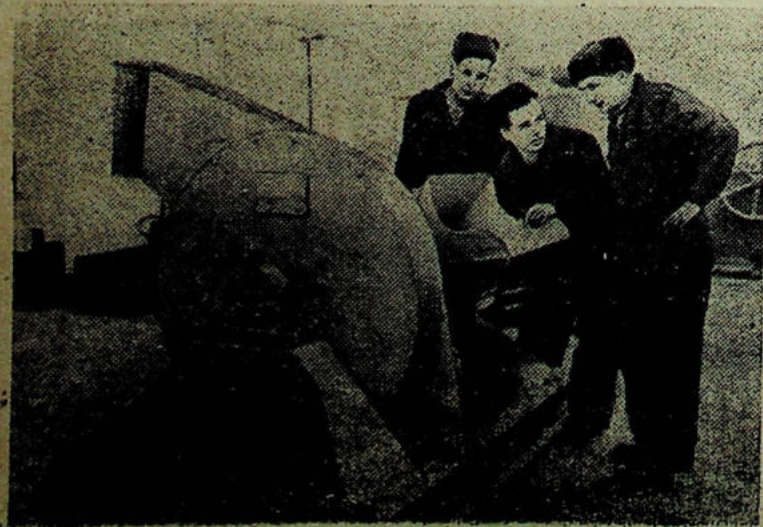
L. VAITKUS

Pirmūnams — perelnamoji Raudonoji vėliava

Anykščių geležinkelio stoties septinto kello ploto darbuotojai pasiekė gražių laimėjimų. Už gerą kello stovį ir nepriekaištingą darbą geležinkelio remontininkams ir prižiūrėtojams įteikta Panevėžio 12-tos distancijos perelnamoji Raudonoji vėliava.

I, III ir IV kello remonto brigadų vadovai Grilauškas Povilas, Taranda Pranas ir Batūra Antanas pasižadėjo toliau dar kruopščiau dirbantis, pereinamosios Raudonosios vėliavos lengvai išrankų neišleisti.

K. GASIONAS

UFA. Auga ir gražėja Baškirijos miestai ir gyvenvietės. Per paskutinius trejus metus vien tik valstybės lėšomis pastatyta namų su 1 milijonu 204 tūkstančiais kvadratinį metrų gyvenamojo ploto. Per septynmetį planuojama pastatyti gyvenamųjų namų bendro 4,3 milijono kvadratinį metrų gyvenamojo ploto.

Nuotraukoje: viena iš naujų Ufos — Pervomaisko miesto Ordžonikidzės rajono gatvių. J. Kapluno (TASS) nuotr.

RAJONO mokyklose

Tvarkom parką

Mielai darbuojasi Burbiškio vidurinės mokyklos moksleiviai dirbtuvėje per praktikos darbų pamokas. Šiuo metu atsirado ir kitokio darbo. Moksleiviai, vadovaujami mokytojų, tvarko kolūkio parką, pašalina nudžiūviusius krūmus, sugrėbia ir išveža pūvančius pernykščius lapus.

J. Balčiūnas

V klasės mokinys

Tėvų susirinkimas

Gečionų septynmetėje mokykloje įvyko mokinių tėvų susirinkimas. Septynmetės mokyklos direktorius J. Baranauskas supažindino tėvus su TSKP XXI suvažiavimo nutarimais. Apie tamprųjų tėvų ryšių su mokykla reikšmę kalbėjo mokytojas Miliūnas.

Po susirinkimo mokyklos savi-veiklininkai, vadovaujami mokytojų E. Baranauskienės ir O. Miliūnienės, suvaldino pjėsę „Burtininkės išdaigos“, pašoko keletą liaudies šokių.

F. SIAULYS

Anykščių I septynmetėje mokykloje

Ruoškimės egzaminams

Štai jau ir pavasaris. Saulutė šviečia, vilioja visus į laukus. Bet mokiniams dabar įtempto darbo dienos. Netruks ateiti egzaminai.

Per paskutinį trimestrą turime pakartoti visą kursą, kad galėtume į egzaminus ateiti drąsūs ir ramūs. Niekuomet nereikia atidėti mo-

kymosi paskutinėms mokslo dienoms. Jeigu visais mokslo metais neatidžiai mokeis, tai paskutinėmis savaitėmis ar dienomis nieko nebeišmoksi. Tad dabar stropiau pažvelkime į knygas.

R. ILISKAITĖ

Anykščių I septynmetės mokyklos VIIa klasės mokinė

Renka metalo laužą

Anykščių I septynmetės mokyklos moksleiviai renka metalo laužą pionierių troleiui. Po 180–200 kg metalo laužo surinko I ir II klasės moksleiviai. Nuo jų neatsilieka ir kitos klasės. Atostogų metu moksleiviai nutarė suaktyvinti metalo laužo rinkimą.

R. Paliukonytė

KUKURŪZŲ AUGINIMO AGROTECHNIKA

Agr. J. MINKELIS

(Tęsinys. Pradžią žiūr.

Nr. 25 (1008)

TRĘSIMAS

Trąšos nulemia kukurūzų derlių. Pagrindinės trąšos yra azotinės. Tas matyti iš Dotnuvoje atliktų bandymų:

Duota trąšų 1 ha	Gautas derlius iš ha
150 kg superio, 150 kg kalio druskos	153 cnt.
150 kg superio, 150 kg kalio druskos ir 100 kg salietros	332 cnt.
150 kg superio, 150 kg kalio druskos ir 30 tonų mėšlo	447 cnt.

Taigi, derlių padidina azotinės trąšos. Kai kas mano, kad kukurūzai pas mus neauga dėl peršalto klimato. Tai netiesa. Kukurūzai gels-

ta ne dėl šalčio, o dėl azoto trūkumo. Jeigu pakankamai duosime azotinių trąšų, kukurūzai negels.

Kada azotines trąšas išberti? Jeigu dirva pakankamai švari ir nėra piktžolių antplūdžio pavojaus, dalį mineralinių azotinių trąšų galima išberti prieš sėją. Jei dirvoje piktžolės nesunaikintos, tręšiama po sėjos.

SĖJOS LAIKAS

Svariose dirvose galima sėti kukurūzus anksčiau, o piktžolėtose vėliau. Dotnuvoje atliktas toks bandymas:

pasėjus kukurūzus gegužės 15 d., gautas derlius 489, gegužės 20–25 d. d. — 474, birželio 3–6 d. d. — 422, birželio 13–16 d. d. — 336 cnt iš ha. Iš to matyti, kad mūsų

sąlygomis geriausia kukurūzus sėti gegužės 20–25 d. d., kai baigia žydėti obelys. Paskutinis kukurūzų sėjos terminas — birželio 3–6 d. d.

SĖJOS BŪDAI

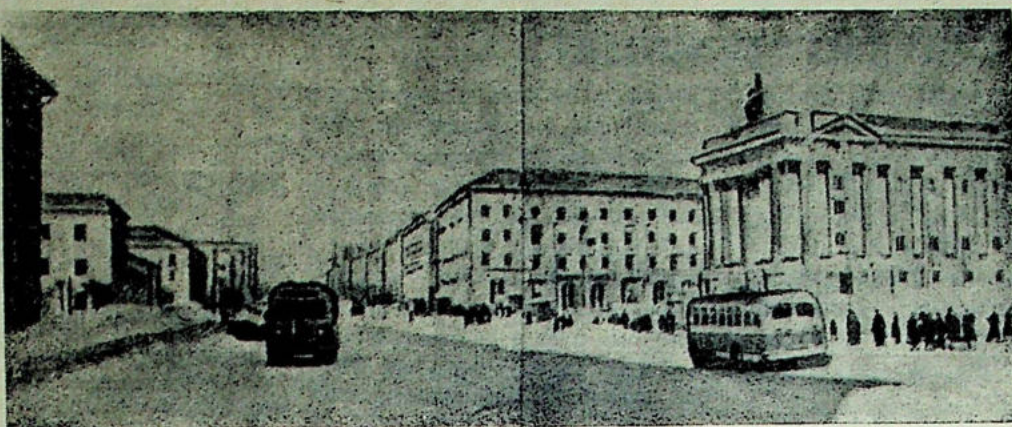
Tankiai pasėti kukurūzai duoda vandenines siloso masę. Tokia masė turi mažiau pašarinių vienetų. Norint gauti geresnės kokybės silosą, kukurūzus reikia sodinti tik kvadratinio-lizdinio būdu, kiekviename lizde po 2–3 augalus. Atstumai tarp lizdų turi būti 70×70 cm. Taip pasodinti kukurūzai nebus per daug tankūs ir išaugins burbuoles. Reikia mechanizuoti kukurūzų sėją, tarpueilių purenimą, derliaus nuėmimą. Mechanizuoti galima visus darbus, tik reikia didesnio

Iš nepaskelbtų laišku

„Kolektyvinio darbo“ redakcija gavo skaitytojo lai-

ką, kuriame skundžiamasi, kad paaugliai Talačka ir Taraškevičius nesilaiko viešosios tvarkos taisyklių, įžeidinėja mokinius, o kartais net ir apstumdo.

Laiško nuorašą redakcija pasiuntė Anykščių milicijos viršininkui. Šis praneša, kad Talačka ir Taraškevičius buvo iškviesti į miliciją ir perspėti, kad ateityje laikytųsi viešosios tvarkos.

Griežtą bausmę žemės grobstytojams

Tačiau tai ne visur padaryta. O grobstytojai toms kolūkių vadovų silpnėmėmis labai patenkinti ir toliau tiesia rankas į kolūkinę žemę.

Yra rajone toks užkietėjęs žemės grobstytojas Ant. Pauliukas. Jis dar 1955 metais buvo pasigrobęs iš „Kibirkštės“ kolūkio 2,3 ha geros žemės. Pagal LTSR Ministrų Tarybos nutarimą jam priklausau turėti 20 arų žemės prie namų ir vienas ha už kolūkių ribų. Tačiau jis apsisėjo jais visus 2,3 ha ten, kur jam patiko. Rajono liaudies teismas priteisė jam mokėti 500 rublių pinigine baudą, o kolūkiui nuo užgrobos žemės derlių paimti nepriteisė.

Pauliukas baudą sumokėjo ir derlių visą nusiėmė. Ir paskui jis jau kiekvienais metais moka pinigines bausmes ir juokiasi iš kolūkių vadovų, kurie nesugeba sudrausti savavaliautojo.

1957 metais rugsėjo mėn. 13 d. liaudies teismas vėl

nagrinėjo eilinę Pauliuko bylą už kolūkinės žemės grobstymą. Labai keista, kad teisme dalyvaavęs pats kolūkių pirmininkas drg. Navikas ėmė ginti ir teisinti grobstytoją. Jis mėgino įrodyti, kad Pauliukas ne daugiau turėjęs naudos iš pagrobos žemės kaip 300 rublių. Lengvai patikėjo tuo ir teisėjo pavaduotojas drg. Jankauskas ir nubaudė grobstytoją tik 200 rublių. Dabar jis įprato kasmet mokėti baudą ir grobti žemę, nes tuos pinigus, nuėmęs derlių, jis atsiima keleriojai. Grobstė Pauliukas žemę ir pernai, tačiau valdyba nė nemėgino sudrausti savavaliautojo.

Siais metais panašioms reiškinėms turi būti padarytas galas. Griežčiau turi bausti grobstytojus ir liaudies teismas. O kolūkių valdybos ir revizijos komisijos privalo įvesti teisingą tvarką paskirstant sodybinius sklypus.

V. RINKAVICIUS

Tarprajoninis prokuroras

mechanizatorių suinteresuotumo. Būtina sudaryti kiekvienam kolūkyje mechanizuotas grandis, paskirti traktorininkams atitinkamą techniką.

Reikia visai atsisakyti nuo kukurūzų mišinių auginimo ne vien dėl to, kad negalima mechanizuoti pasėlių priežiūros darbų, bet ir todėl, kad mišiniai perauga kukurūzus ir juos nustelbia.

KUKURŪZŲ PASĖLIŲ PRIEŽIŪRA

Pasėjus kukurūzus, reikia akėti kol dar jie nesudygo. Per 10–12 dienų iki kukurūzų sudygimo galima juos suakėti 2 kartus. Kukurūzų dygimo laiką akėti nebegalima. Tik kai augalui išauga 2–3 lapeliai, galima dar vieną kartą suakėti. Be to, akėti reikia ne tada, kai piktžolės dygsta, bet tada, kai jos yra baltų siūlelių formoje. Tada jos lengviausiai akėčiomis sunaikinamos. Reikia pastebėti, kad kukurūzų kaupiti neverta. Kaupimas derliaus nepadidina. Užtenka tik tarpueilius išpurenti. Dotnuvoje buvo padarytas toks bandymas: viename laukelyje buvo nekaupiti kukurūzai, ir derlius buvo gautas 426 cnt iš

ha, kitame sklypelyje apkaupyta ir gauta 420 cnt iš ha. Kaupiti galima tik išimtinu atveju, kai vasara labai drėgna. Piktžolių naikimui reikia panaudoti ir chemines priemones. Purškiami herbicidai, piktžolės sunaikinsime. Kukurūzus apipurkšti galima prieš kukurūzų sudygimą ir kai jie turi 3–5 lapelius. Jeigu kukurūzų lauke yra gausu usnių ir pienių, reikia purkšti prieš kukurūzų sudygimą, visais kitais atvejais purkšti tada, kai kukurūzai turi 3–5 lapelius.

DERLIAUS NUĖMIMAS

Pirmos šalnos, kaip žinoma, prasideda apie rugsėjo pusę. Kukurūzų anksti piau- ti negalima, nes paskutinėmis vegetacijos dienomis, laike žydėjimo, daugiausia priauga masės. Atlikti bandymai rodo, kad nupiauti rugpiūčio 1 d. kukurūzai davė derlių 173 cnt, rugpiūčio 15 d. — 413 cnt, rugpiūčio 30 d. — 515 cnt ir piau- ti po šalnų — 300 cnt iš ha. Kukurūzai po plaukimo auga šuolais, ir reikia piau- ti kukurūzus tik tada, kai jie peržydė- je.

NUGALĖJO MŪSŲ IMTYNININKAI

Praėjusį sekmadienį Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos salėje įvyko klasikinių imtynių draugiškos varžybos, kuriose dalyvavo Kauno ŽOA, Kupiškio ir Anykščių imtynininkai. Burtai pirmuosius į kovą suvedė Žemės ūkio akademijos ir Kupiškio imtynininkus. Susitikimą rezultatu 5:3 laimėjo kauniečiai.

Ant kilimo susitinka Anykščių ir Kupiškio imtynininkai. Pirmasis susitikimas mūšikiams buvo nesėkmingas, nes Bolna (Kupiškis) savo komandai pelnė pirmąjį tašką, nugalėjęs mūsų imtynininką V. Mažvytą. Po šio susitikimo mūsų imtynininkai pasiekia iš eilės net 6 pergalės. Ypač pažymėtina anykštėno Si-

niakovo pergalė. Jis, būdamas lengviausio svorio imtynininku, sutiko kovoti lengvame svorėje. Nepaisant to, kad jo varžovas kupiškėnas Petrulis buvo 10 kg sunkesnis, Siniakovas pasiekė gražią pergalę. Tenka pastebėti, kad daugkartinis respublikos čempionas, TSRS sporto meistras Kreivėnas Siniakovą yra nugalėjęs tik taškais.

Gera sukovojo Malelė ir V. Raupelis. Mūsų imtynininkai kupiškėnus nugalėjo rezultatu 6:2.

Dėmesio centre buvo Kauno ir Anykščių imtynininkų susitikimas. Pirmąjį tašką mūsų imtynininkai gauna be kovos. Kauniečiai Čiupas pasiekia labai sunkią

pergalę prieš Tylą. Ir taip rezultatas lygus 1:1. Puslengvio svorio imtynininkų Ambrazevičiaus (Kaunas) ir Zakšausko (Anykščiai) dvikova baigėsi lygiomis. Kai ant kilimo susitiko vidutinio svorio imtynininkai Skrebė (Kaunas) ir V. Raupelis (Anykščiai), nė vienas ir nepagalvojo, kad gali laimėti anykštėnas. Pirmo atskyrio imtynininkas Skrebė yra daugkartinis LTSR „Nemuno“ pirmenybių čempionas, visą sąjunginių varžybų dalyvis. Jis yra pasiekęs pergalės net prieš sporto meistrus. Pasitikėdamas savo jėgomis, kauniečiai ir nepastebėjo, kaip 3 minutėje atsidūrė ant menčių. Už tokią pergalę žiūrovali nepagalvojė Viliui Raupeliui plojimų.

Po gana atkaklių kovų susitikimas su Kauno imtynininkais baigėsi lygiomis 4:4. Komandinę I-ąją vietą iškovojo mūsų imtynininkai. ŽOA imtynininkai turėjo pasitenkinti II, o kupiškėnai — III vietomis.

J. PAJARSKAS

Varžybų vyr. teisėjas

A. Papariš

Ramygalos sportininkai
Anykščiuose

Į Anykščius draugiškos tinklinio, krepšinio ir stalo teniso rungtynėms buvo atvykę Ramygalos sportininkai. Čia jie susitiko su vietos tinklininkais, krepšininkais ir stalo tenisininkais.

Pirmieji į kovą stojo tinklininkai. Rezultatu 2:0 susitikimą laimėjo mūsų rajono sportininkai.

Po to kovojo krepšininkai. Anykštėnai laimėjo susitikimą rezultatu 50:34.

Tuo metu, kai aikštelėje varžėsi krepšininkai, J. Biliūno vardo vidurinėje mokyk-

loje vyko stalo teniso varžybos. Ir čia pranašesni pasirodė mūsų miesto stalo tenisininkai. Jie savo varžovus įveikė rezultatu 6:3.

GYDYTOJO PATARIMAI

Poliomielitas

Poliomielitas — užkrečiama liga. Vaikų paralyžiaus sukėlėjas yra labai mažas mikrobis, vadinamas filtruojamuoju virusu. Vaikų paralyžiaus sukėlėjas iš sergančio organizmo pašalinamas su išmatomis, todėl gali labai išplisti. Tokiu būdu išmatos, nutekamieji vandenys, musės, maistas, vanduo gali būti ligos sukėlėjo išplatintojai. Antrasis užsikrėtimo kelias yra lašelinis. Apisirečiama įkvepiant ligonio čiaudėjimo užterštą orą.

Vaikų paralyžiaus sukėlėjas, patekęs į vaiko organizmą, per virškinimo traktą ar kvėpuojamuosius takus limfiniais indais pasiekia nugaros smegenų apvalkalus, pilkąsias ir baltąsias nugaros bei galvos smegenis ir

smegenų skystį. Smegenyse jis sukelia uždegiminį procesą, smegenų narveliuose gaunasi pakitimai, kurie išsiskiria ligą, taip vadinamą poliomieliu.

Vaikų sirgimo paralyžiumi eigoje skiriami 4 periodai: priešparalyzinis, paralyzinis, atstatomasis ir liekamasis.

Priešparalyzinis periodas tęsiasi 2—6 dienas: ligonis blogai jaučiasi, kartais vemė, jam skauda galvą, karščiuoja, labai prakaituoja, bijo prisilietimų. Po to atsiranda paralyzius. Paralyzinis periodas tęsiasi 1—2 savaites. Pasibaigus vystytis paralyžiui, prasideda atstatomasis periodas, laike kurio paralyžuoti raumenys pradeda pamažu atsistatyti. Atstatomasis periodas gali tęstis iki

Lelskime žuvims netrukdomai išneršti

Prasidėjo pavasaris. Nusi-metė ledo dangą upės, atšilo ežerų pakraščiai. Giedrios ir šiltos pirmosios pavasario dienos pabudino žuvis. Lydekos jau pradėjo neršti. Dabar visų gamtos mylėtojų, visų žvejų-mėgėjų ir medžiotojų pareiga organizuoti žuvų apsaugą neršto metu.

Ankstesniais pavasariais žuvų apsauga Anykščių rajone buvo blogai organizuota. Tik gamtos apsaugos inspekcijos darbuotojai tikrindavo, ar nėra padarytų dirbtinių kliūčių žuvisms į nerštavietes patekti. Todėl pasitaisydavo, kad upeliai ir grioviai, kuriais į užliejamas pievas plaukdavo neršti žuvis, būdavo užtvėriami. Neišneršusios žuvys, ypač lydekos buvo grobuoniškai naikintos.

Šiais metais klimatinės sąlygos žuvų neršimui puikios. Reikia tik organizuoti tinkamą apsaugą, ir mūsų vandenų žuvingumas padidės.

Anykščių rajone yra gausios medžiotojų ir žvejų-mėgėjų organizacijos. Jų pareiga tinkamai paskirstyti jėgas, kad visų vandenų žuvis būtų apsaugota nuo brakonierių. Ryšium su ankstyvu pavasariu bet kokia žvejyba, išskyrus žuvų gaudymą su meške-re ir spinningu, uždrausta nuo šiol iki liepos mėn. 1 d. Kiekvieno medžiotojo ar žvejo — mėgėjo pareiga, pastebėjus gaudant žuvis, tuojau surašyti aktą ir konfiskuoti žvejybos įrankius.

Balandžio 5 d. rajono kultūros namuose įvyks medžiotojų ir žvejų-mėgėjų susirinkimas. Jame privalo dalyvauti visi šioms organizacijoms priklausančieji. Susirinkime kiekvienam iš jų bus paskirtas apsaugai vandens plotas.

Be to, bus steigama gamtos apsaugos draugija.

V. ČIBURYS

Valstybinės gamtos apsaugos inspektorius

1,5—2 metų. Paralyžiai gali ir po dviejų metų neišgyti. Tada organizme likę pakitimai įgauna pastovų charakterį ir skaitoma, kad atstatomasis periodas perėjo į poliomieliito liekamųjų reiškinį periodą su pastoviais paralyžiais, raumenų atrofija. Išsivysto fizinis vaiko luosumas su įvairaus laipsnio galūnių ir stuburo kaulų iškraipymu. Psichika paprastai nepaliečiama. 50 proc. vaikų, turėjusių paralyzius, likdavo luosi, invalidai.

Serganti poliomieliitu ar tik įtariama, kol bus paguldytas į ligoninę, tuojau reikalinga patalpinti į atskirą kambarį ir atskirti nuo kitų šeimos narių paklodės ar širmos pagalba. Slaugymui reikia paskirti vieną asmenį. Slaugantis asmuo, prisilietęs prie ligonio ar jo naudojamų indų, turi plauti rankas. Vaikai, buvę su sergančiu poliomieliitu, yra izoliuojami

20 dienų nuo kitų vaikų ir stebimas jų sveikatos stovis.

Persirgę vieną kartą poliomieliitu, antrą kartą šia liga nesuserga. Prieš poliomieliitą yra išrasti skiepai, kurių prėmimo būdas yra labai patogus: jie duodami lašais per burną. Reikalinga juos priimti 3 kartus su 1 mėnesio pertrauka. Skiepyti reikia visus sveikus vaikus pradėdant nuo 3 mėnesių amžiaus. Rajono mokyklų mokiniai nuo poliomieliito kartą jau skiepyti. Vaikai, nuo 3 mėnesių iki 7 metų amžiaus bus skiepijami pirmą kartą artimiausiomis dienomis.

Tėvų ir visuomeninių organizacijų pareiga, kad visi sveiki vaikai būtų nurodytomis dienomis paskiepyti prieš epideminį vaikų paralyžiaus susirgimą.

Gyd. A. LUKOSEVICIUS

Už redaktorių
Č. BYTAUTASDar galima užsisakyti
rajo laikraštįKOLEKTYVINIS
DARBAS

nuo balandžio 1 d. iki metų galo

Prenumeratos kaina:

3 mėn. — 3,90 rb.

6 „ — 7,80 „

iki metų galo — 11,70 rb.

Radijo imtuvų savininkų dėmesui!

Asmenys ir organizacijos, turinčios neregistruotus radijo imtuvus, privalo užregistruoti juos ryšių įstaigoje, nežiūrint to, ar imtuvai naudojami, ar ne.

Vengiantieji registruoti radijo imtuvus baudžiami pinigine bauda.

Rajono ryšių kontora

TARPTAUTINĖS PABIROS

Po atviru dangumi

Šaltą vasario mėnesio naktį Stambulo Telsizlerio kvartalo gyventojai pabudo nuo ausį rėžiančio automobilio sirenos kaukimo. Kvartalo centre sustojo sunkvežimis. Iš jo, policininkų saugomi, išlipo darbininkai su dalbomis ir kastuvais. Viršininko įsakymu policininkai be jokio įspėjimo pradėjo varyti žmones į gatvę. Po to buvo išmėsti daiktai, ir darbininkai pradėjo griauti iš akmenų ir lentgalių lūšnas, liūdnei pagarsėjusias Stambulo „gedžekondū“.

Net moterų ašaros ir prašymai, nei vaikų verksmas

nejaudino policininkų. Viena po kitos subyrėjo senos lūšnos. Su tais, kurie mėgino priešintis, greit buvo susidoroja. Nenorintys paklusti buvo sumušti, o vienas jaunuolis buvo nugabentas į policijos nuovadą. Kaip praneša laikraštis „Vatan“, tą naktį čia buvo sugriautos 45 „gedžekondū“. Apie 200 žmonių liko be pastogės. Valdžios organai pareiškė, kad vien šiame mieste rajone bus nugriauta 300 lūšnų, kuriose gyvena apie 1000 žmonių.

Šių barbariškų priemonių imamas Stambulo vadinamojo „rekonstravimo ir tvarky-

mo“ interesais. Žurnalo „Forum“ pranešimu, šiuo metu Stambule yra daugiau kaip 40 tūkstančių tokių lūšnų, kuriose gyvena keliasdešimt tūkstančių darbo žmonių ir jų šeimų. Miesto „tvarkymas“, kurio procese griaujami ištisi kvartalai, sunkiai atsiliepia darbo liaudies butų sąlygoms. Juk darbininkai statė „gedžekondū“, kad galėtų apsaugoti šeimą nuo šalčio ir darganos. Tačiau ir šis vienintelis būdas apsirūpinti gyvenamuoju plotu uždraustas. Neleisdami paprasčiausiems darbo žmonėms statyti net tokių „gyvenamųjų namų“, valdžios organai priverčia juos gyventi po atviru dangumi.